

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpată și avocații acesteia, Craiu Serghei și Burlacu Marcel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 septembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2018, în cauza penală privind-o pe

*Isaev-Casîm Nina Xxxxx, născută la
26.01.1955, originară și domiciliată în
mun. Xxxxx, str. Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. prima instanță: 04.09.2017 – 03.09.2018;*
- 2. instanța de apel: 18.09.2018 – 24.10.2018;*
- 3. instanța de recurs: 22.01.2018 – 20.03.2018.*

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 septembrie 2018 inculpata Isaev-Casîm Nina a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 4 000 (patru mii) unități convenționale, echivalentul a 200 000 (două sute mii) lei.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Pîșcev Anorei privind încasarea de la inculpata Isaev-Casîm Nina în beneficiul lui a prejudiciului material în sumă de 24.000 Euro s-a respins ca neîntemeiată.

În temeiul art. 106 alin. (2) lit. c) Cod penal, s-a dispus încasarea de la Isaev-Casîm Nina în beneficiul statului suma de 24.000 (douăzeci și patru mii) Euro, echivalentul a 365.546,4 (trei sute șazeci și cinci mii cinci sute patruzeci și șase,4) lei, cu titlu de bunuri

date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni și pentru a-l răsplăti pe infractor.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Isaev-Casîm Nina, acționând cu intenție directă, de comun acord și împreună cu Popova Marina, în perioada lunii mai 2012, aflându-se în mun. Chișinău, susținând că au influență asupra unor persoane publice din cadrul Primăriei mun. Chișinău și Ministerului de Construcții și le pot determina ca acestea din urmă să întreprindă măsuri în scopul obținerii în proprietate de către Pîșcev Andrei a 4 terenuri cu suprafața de 6 ari fiecare, din mun. Chișinău, str. Nuferilor, regiunea grădinii zoologice, precum și să schimbe destinația acestora, din terenuri agricole în terenuri pentru construcție, au pretins și au primit personal de la cet. Pîșcev Andrei, pentru sine și pentru alte persoane mijloace financiare în sumă totală de 24 000 Euro, care conform ratelor oficiale de schimb a Băncii Naționale a Republicii Moldova, constituie echivalentul a 365546,4 MDL.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Marcel Burlacu în numele inculpatei Isaev-Casîm Nina, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata Isaev-Casîm Nina învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal să fie achitată. Să fie emisă o încheiere interlocutorii cu referire la abuzurile organului de urmărire penală manifestate în fabricarea dovezilor de învinuire și provocare, aplicarea măsurilor de rele tratamente față de inculpată, inclusiv prin neacordarea hranei și medicamentelor în perioada în care era escortată către Procuratura mun. Chișinău și izolatorul din DP Chișinău, necercetarea circumstanțelor în care inculpa a fost supusă agresiunii fizice pe care a calificat-o drept tentativă de omor. Emiterea unei încheieri privind stabilirea infracțiunii de audiență în ceea ce privește depozițiile calomnioase și mincinoase făcute de Pîșcev A. în scop de a fi atrasă ilegal la răspundere penală inculpata Isaev-Casîm Nina.

În motivarea cererii de apel a invocat următoarele aspecte:

- după cum derivă fapta invocată inculpatei Isaev-Casîm Nina a avut loc în luna mai 2012. Aici apare întrebarea logică unde a fost în acest răstimp presupusul martor Pîșcev Andrei, de ce nu a sesizat organul de urmărire penală atunci în anul 2012. A. Pîșcev fiind organizatorul și instigatorul lui Popova Marina pe care a instigat-o la săvârșirea de trafic de influență ar fi fost de acord și ar fi susținut-o pe aceasta în vederea săvârșirii traficului de influență în favoarea lui, dar când a văzut că aceasta nu și-a îndeplinit probabil angajamentele a denunțat-o organelor de urmărire penală;

- unica probă de care a dispus procurorul, atât la faza de urmărire penală, cât și la faza judiciară este înregistrarea și interceptarea convorbirii dintre Pîșcev Andrei și Isaev-

Casîm Nina. Totodată, aceasta nu reprezintă drept probă admisibilă, deoarece este un rezultat al abuzului organului de urmărire penală manifestat în dorința de a fabrica o probă de învinuire. Anume organul de urmărire penală l-a instruit pe Pîșcev Andrei cum și în ce mod să o provoace pe Isaev-Casîm Nina la discuție. Or, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a condamnat mai multe ori diferite state pentru acțiunile agenților de poliție manifestate în provocări și fabricarea dovezilor de învinuire;

- din înregistrarea nominalizată derivă faptul că Pîșcev Andrei categoric se încurcă în cele declarate, de mai multe ori indică diferite sume, care chipurile le-a transmis Marinei Popova, nu cunoaște cine i-a dat suma, dar indică că acea persoană este un interlop, indicând categoric doar la cet. Popova Marina și nu la Isaev-Casîm Nina. Ulterior, însă Pîșcev A., probabil fiind instruit de procuror categoric și-a schimbat depozițiile (interogarea din 30.06.2017), deja acuzând-o nu pe M. Popova, ci pe Isaev-Casîm Nina, fapt ce indică la darea de depoziții mincinoase și fabricarea dovezilor de învinuire. Apărarea nu poate lăsa cu vederea aceste încălcări esențiale de procedură;

- odată ce Pîșcev A. prin depozițiile date suplimentar, la 30.06.2016, le-a modificat pe cele făcute anterior, în sensul agravării situației pentru Isaev-Casîm Nina, procurorul urma să le aprecieze care depoziții au fost mincinoase: primele sau cele făcute ulterior și să se autosesizeze în privința intentării cauzei penale pentru denunț calomnios și darea mărturiilor false;

- în conducerea căruia s-a aflat cauza penală a reușit să trimită cauza pentru examinare în fond în instanța de judecată, totodată urmărirea fiind una unilaterală, superficială și incompletă. Astfel, procurorul care presupune apărarea l-a influențat pe Pîșcev A. să-și schimbe depozițiile în defavoarea învinuitei Isaev-Casîm Nina nu a făcut nimic pentru a verifica depozițiile mincinoase a lui Pîșcev A., astfel acesta indicând la vice-primarii Coteș și Grozavu, ultimii urmau a fi interogați de procuror asupra faptului dacă le cunosc pe Isaev-Casîm Nina și M. Popova și dacă da, în ce relații se află. Aceste acțiuni n-au fost întreprinse, fapt ce indică subiectivismul și superficialitatea urmăririi penale;

- în acțiunile cet. Isaev-Casîm Nina lipsește atât semnele laturii obiective cât și semnele laturii subiective. Astfel, Isaev-Casîm Nina nu a comis nici un trafic de influență, dat fiind faptul că nu a primit nimic de la Pîșcev Andrei, nu i-a promis nici-o favorizare la obținerea unor loturi de pământ și nu l-a dus în eroare cu referire la obținerea unor loturi. Nu a cunoscut careva factori de decizie din Primărie și nici nu i-a spus lui Pîșcev Andrei că se va adresa la careva funcționari din primărie cu problema acestuia. Reieșind din statutul său de pensionar și neangajată în câmpul muncii nici nu putea să realizeze

careva influență asupra anumitor factori de decizie;

- lipsa temeiului de tragere la răspundere penală - unicul temei de atragerea la răspundere penală este infracțiunea, adică săvârșirea cu vinovăție a unei fapte prejudiciabile. Organul de urmărire penală și procurorul nu au administrat suficiente dovezi care ar fi indicat cu vehemență asupra faptului că Isaev-Casîm Nina a manifestat intenție de a exercita trafic de influență în vederea promovării unor interese pentru Pîșcev Andrei la Primăria mun. Chișinău. Pîșcev Andrei sesizând organul de urmărire penală despre o faptă care nu este prejudiciabilă de fapt a săvârșit un denunț calomnios și însăși el urma a fi tras la răspunderea penală;

- lipsa probatoriului: nici organul de urmărire penală și nici procurorul nu a administrat dovezi care ar fi indicat la prejudicibilitatea faptelor lui Isaev-Casîm Nina denunțate de Pîșcev Andrei. Mai mult ca atât, chiar actele care se conțin la cauza penală arată univoc că Isaev-Casîm Nina nu a săvârșit infracțiune, ci deopotrivă a pătimit în rezultatul acțiunilor dolosive și viclene a lui Pîșcev Andrei. Dacă organul de urmărire penală efectua toate acțiunile necesare îndreptate la stabilirea aflării adevărului obiectiv constata că suma de 24 000 Euro pretinsă că a fost achitată de Pîșcev Andrei este doar o afirmație goală lipsită de probe, nu există nici un document justificativ care ar confirma faptul primirii sumei de bani de către Popova Marina de la Pîșcev Andrei, nu există contract, recipisă, factură, bon de plată sau alte documente justificative, financiar-contabile. Or, în lipsa acestor documente acuzarea adusă de Pîșcev Andrei lui Isaev-Casîm Nina precum că acestea au primit careva bani este arbitrară și lipsită de temei. Toate probele administrate arată la faptul lipsei infracțiunii;

- anchetă incompletă - conform art. 252 din Codul de procedură penală, urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii. În același context, potrivit prevederilor art. 19 alin. (3) și 254 alin. (1) din Codul de procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să i-a toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului. În cazul de față organul de urmărire a derapat de la misiunea și sarcinile sale și a încurajat acțiunile calomnioase a cet. Pîșcev Andrei;

- tragerea cu bună știință la răspundere penală a unei persoane nevinovate: în cazul de față, fiind înaintată învinuirea unei persoane nevinovate, procurorul a admis o gravă eroare profesională și procedurală, admițând în asemenea mod un viciu fundamental al drepturilor omului stipulate atât în Codul de procedură penală, cât și Convenția

Europeană pentru Drepturile Omului. Or, aceasta este încălcare gravă a scopului procesului penal consfințit în art. 1 al Codului de Procedură Penală care stipulează în alin. (2) următoarele: Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcție de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată. De asemenea, alin. (3) al aceluiași articol stabilește: Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere;

- este oportun de a menționa o altă gravă încălcare procesuală și anume faptul că Judecătorul de instrucție a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) în procedura căruia se afla plângerea penală în ordinea art. 313 CPP, plângerea penală fiind depusă la 08.09.2017, iar cauza penală a fost expediată în instanța de judecată la 01.09.2017, urma să expedieze plângerea cu materialele administrate instanței de fond. Totodată, judecătorul de instrucție a reținut spre examinare plângerea cu materialele administrate, a respins plângerea și cel mai grav a limitat petiționarul în dreptul de atac făcând mențiunea - încheierea este irevocabilă la data adoptării;

- cu referire la recunoașterea cet. Pîșcev Andrei în calitate de parte civilă și admiterea spre examinare a acțiunii civile formulată de acesta, instanța urma să respingă cererea, dat fiind faptul că în primul rând aceasta nu corespunde condițiilor de formă stipulate în art. 166 CPC și nu are anexat nici un înscris probatoriu că Pîșcev A. a avut cândva banii menționați și că acesta a transmis careva sumă cet. Isaev-Casîm Nina. Or, deopotrivă celelalte probe cum ar fi de exemplu interceptarea denotă că A. Pîșcev i-a transmis cet. Popova Marina suma de 6 000 Euro. Deci, existența că au fost în realitatea obiectivă suma de 6 000 Euro se constată doar din spusele lui A. Pîșcev. Acesta nu a putut prezenta instanței nici un înscris care ar fi probat existența banilor;

- la 03.09.2018 instanța de fond contrar tuturor circumstanțelor cauzei și probelor administrate neglijând totalmente circumstanțele invocate de apărare a emis sentința de condamnare în privința cet. Isaev-Casîm Nina;

- cu toate că legislatorul prevede în Codul Penal că legea penală mai blândă are caracter retroactiv și urmează a fi aplicată legea în vigoare la data comiterii infracțiunii, instanța pentru fapta presupusă a fi săvârșită în anul 2012 a aplicat legea în vigoare la moment (2018), care este una esențial de mare și drastică în coraport cu legea penală în

vigoare față de legea în vigoare din 2012;

- prin aplicarea legii penale mai drastice și neaplicarea corectă a pedepsei penale față de Isaev-Casîm Nina nu numai că nu au fost aplicate garanțiile de legalitate a legii penale și procesual-penale, dar în cel mai grav mod inculpatei i-a fost aduse atingeri securității și protecției raporturilor juridice, fapt prin ce a fost admisă violarea articolului 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului - dreptul la un proces echitabil;

- prin faptul că instanța fiind sesizată că Pîșcev Andrei pe parcursul urmăririi penale și în fața instanței de judecată a depus depoziții mincinoase și instanței i-a fost solicitată emiterea încheierii privind stabilirea unei infracțiuni în audiență, instanța a lăsat cu vederea acest fapt. Or, prin prisma faptului că nici procurorul nu a reacționat la depozițiile mincinoase a lui Pîșcev Andrei face apărarea să aibă dubii vizavi de faptul cum a fost adoptată această sentință. Odată ce procurorul a construit învinuirea sa față de Isaev-Casîm Nina pe depozițiile exclusive a lui Pîșcev Andrei urma să se autosesizeze asupra faptului declarațiilor mincinoase, făcute de acesta atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul dezbaterilor judiciare;

- cu referire la suma de 24 000 Euro, nimeni nu a văzut această sumă, nici un martor nu a văzut această sumă, precum nu a văzut-o nici Isaev-Casîm Nina. În toate documentele această sumă a fost indicată doar de Pîșcev Andrei. Fiind interogat acesta în instanța de judecată nu a putut arăta instanței de unde a luat această sumă și nici nu a putut prezenta vre-un înscris probatoriu cu referire la această sumă. Fapt ce creează mari îndoieli și dubii că această sumă în genere a existat în realitatea obiectivă. Însăși Pîșcev A. a indicat că Isaev-Casîm Nina a știut despre faptul transmiterii lui Popova Marina a sumei de 6 000 Euro. Și dacă este vorba de 6 000 Euro de ce lui Isaev-Casîm Nina i se incriminează 24 000 Euro, care nici nu le-a văzut și nici nu le-a primit;

- o altă gravă încălcare admisă față de Isaev-Casîm Nina de către instanța de judecată este urmărirea din contul bunurilor sechestrate a sumei de 24 000 Euro cu titlu de confiscare specială. Unica proprietate a cet. Isaev-Casîm Nina este locuința sechestrată unde locuiește cu copiii și nepoții. Conform acestei soluții familia Isaev-Casîm urmează a fi aruncată în stradă într-o cauză în care a fost condamnată ilegal și neîntemeiat în baza unor depoziții mincinoase și probe fabricate.

3.2. Avocatul Serghei Craiu în numele inculpatei Isaev-Casîm Nina, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata Isaev-Casîm Nina învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal să fie achitată, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- Isaev-Casîm Nina nu a susținut niciodată că ar fi avut influență asupra unor persoane publice din cadrul Primăriei mun. Chișinău și nici Inspecției în Construcții și că le-ar fi putut determina ca acestea din urmă să întreprindă măsuri în scopul obținerii în proprietate de către Pîșcev Andrei a patru terenuri cu suprafața de 6 ari fiecare, din mun. Chișinău, str. Nuferilor, regiunea Grădinii Zoologice, precum și să schimbe destinația acestora, din terenuri agricole în terenuri pentru construcții și nici nu a pretins și nici nu a primit personal de la cet. Pîșcev Andrei, pentru sine sau pentru alte persoane mijloace financiare în sumă de 24 000 Euro;

- precum a menționat și martorul Pîșcev Andrei, Popova Marina se ocupa exclusiv de pregătirea documentelor și depunerea dosarelor la primărie și la Inspecția în Construcție;

- mai mult ca atât, Pîșcev Andrei fiind audiat în calitate de martor în ședința de judecată singur a menționat că a achitat suma de bani pentru serviciile lui Popova Marina, iar Isaev-Casîm Nina, nu a cerut de la Pîșcev Andrei nici un leu, precum menționează personal, Pîșcev Andrei, că nu a achitat nici un bănuț lui Isaev-Casîm Nina. După ce a dispărut Popova Marina, Andrei Pîșcev s-a adresat către Isaev-Casîm Nina cu pretenții la ce aceasta i-a propus să meargă împreună la poliție pentru a depune plângere, iar A. Pîșcev a refuzat și continua cu diverse amenințări, fapt care l-a confirmat și prin declarațiile date în instanță. Amenințările acestuia au fost percepute și din înregistrările video prezentate de către partea acuzării. Mai mult ca atât, Pîșcev Andrei menționează că Isaev-Casîm Nina nu a fost prezentă la semnarea recipisei în sumă de 24 000 Euro;

- toate probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, la fel și declarațiile martorilor atât a acuzării, cât și a apărării au demonstrat pe deplin faptul că niciodată Isaev-Casîm Nina nu a pretins, nu a acceptat și nici nu a primit de la Pîșcev Andrei careva sume bănești și nici nu are careva relații în cadrul Primăriei mun. Chișinău sau a Inspecției în Construcții;

- referitor la personalitatea inculpatei, s-a stabilit ca Isaev-Casîm Nina se caracterizează pozitiv;

- ceea ce ține de interceptările dintre Isaev-Casîm Nina și martorul Pîșcev Andrei, ultimul a recunoscut în instanța de judecată că a manifestat față de inculpată un comport agresiv însoțit de diverse amenințări, pentru ca aceasta să își asume vina pentru Popova Marina, aceasta ne face să concluzionăm că suntem în prezența unei provocări;

- pentru a reține comiterea infracțiunii de care este acuzată inculpata Isaev-Casîm Nina, acuzarea trebuia să probeze dincolo de orice îndoială rezonabilă faptul că, în

contextul discuției purtate între martorul Pîșcev Andrei și inculpată, aceasta din urmă i-a promis martorului denunțator că va interveni la factorii decizionali pentru soluționarea favorabilă și cu celeritate a cererii formulate de Pîșcev A. către Primăria mun. Chișinău și Inspectia în Construcții, în schimbul unei sume de bani și că această sumă de bani ar fi fost apoi și remisă inculpatei în acest scop. Or, în opinia apărării, pentru cercetarea acestui aspect s-ar fi impus și administrarea altor mijloace de probă, respectiv, efectuarea altor procedee investigative, doar depoziția neconstantă a martorului Pîșcev Andrei nefiind suficientă pentru a demonstra conținutul unor discuții purtate cu inculpata și remiterea către o terță persoană a unei sume de bani în urmă cu aproximativ 6 ani, în condițiile în care acest martor avea chiar obligația legală de a da declarații în cauză, sub sancțiunea tragerii la răspundere penală pentru o activitate infracțională conexă. Singurul mijloc de probă direct care a permis formularea acuzației și emiterea sentinței de condamnare este declarația martorului Pîșcev Andrei. Or, dacă din punct de vedere al legalității un asemenea mijloc de probă poate permite folosirea unor procedee investigative specifice în cursul urmăririi penale, eventual dispunerea unei măsuri preventive mai puțin restrictive, în nici un caz doar pe baza declarațiilor date de martorul denunțator, nu este posibilă pronunțarea unei soluții de condamnare;

- în sentința contestată unica probă pe care își întemeiază poziția instanța de fond sunt declarațiile martorului Pîșcev Andrei. În rest, toate motivele reținute de instanța de fond reprezintă o opinie preconcepțată asupra vinovăției inculpatei Isaev-Casîm Nina;

- la stabilirea pedepsei instanța de fond făcând referire la art. 10 Cod penal, și anume efectul retroactiv al legii penale în ceea ce ține de aplicarea pedepsei mai favorabile, acționează în contradicție cu cele menționate și aplică o pedeapsă mai aspră. Având în vedere că presupusa infracțiune a fost comisă în luna mai 2012, iar la acea perioadă la art. 326 alin. (3) Cod penal era prevăzută limitele pedepsei cu amendă de la 500 la 1500 unități convenționale, iar unitatea convențională conform art. 64 Cod penal în luna mai 2012 era de 20 lei, respectiv, limita maximă a pedepsei cu amendă reprezintă suma de 30000 lei, iar cea minimă este de 10000 lei;

- instanța de fond face trimitere la art. 106 alin. (2) lit. c) Cod penal - „sunt supuse confiscării speciale bunurile date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor”, dar martorul Pîșcev A. a menționat că suma de bani a fost transmisă lui Popov Marina, ci nu lui Isaev-Casîm Nina, din acest motiv, sancțiunea dispusă de instanța de fond și anume, încasarea de la inculpata Isaev-Casîm Nina în beneficiul statului a sumei este lipsită de orice logică juridică.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2018,

au fost admise apelurile declarate de către avocații Marcel Burlacu și Serghei Craiu în numele inculpatei Isaev-Casîm Nina, sentința casată parțial, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Inculpatei Isaev-Casîm Nina recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa cu amendă în mărime de 4000 (patru mii) unități convenționale, ce constituie 80 000 (optzeci mii) lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, examinând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în apeluri, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, a considerat necesar de a admite apelurile declarate, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerente.

Necătând la faptul că inculpata Isaev-Casîm Nina vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, vinovăția acesteia a fost constatată prin următoarele mijloace de probă administrate, după cum urmează: declarațiile martorilor Pîșcev Andrei și Tomșa Dorin; procesul-verbal nr. 5 din 21.03.2017 privind consemnarea măsurilor speciale de investigații-urmărirea vizuală conform căruia la data de 20.03.2017 Isaev-Casîm Nina a avut o întrevedere cu Pîșcev Andrei; procesul-verbal din 10.05.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor conform căruia au fost examinate convorbirile între învinuita Isaev-Casîm Nina și martorul Pîșcev Andrei din data de 20.03.2017; procesul-verbal din 10.05.2017 privind interceptarea și înregistrarea Comunicărilor între Isaev-Casîm Nina și martorul Pîșcev Andrei din data de 11.04.2017 din conținutul cărora se confirmă legătura inculpatei și a Marinei Popova cu factorii de decizie din cadrul Primăriei mun. Chișinău; procesul-verbal din 08.05.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice între Isaev-Casîm Nina și martorul Pîșcev Andrei din data de 11.04.2017; descifrările convorbirilor telefonice între învinuita Isaev-Casîm Nina și martorul Pîșcev Andrei înregistrate pe un CD și raportul analizei operaționale ale discuțiilor.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina

inculpatei Isaev-Casîm Nina încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, *pretinderea și primirea personal de bani pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvârșite de două persoane, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.*

Instanța de apel a reținut sub aspectul stabilirii în acțiunile inculpatei Isaev-Casîm Nina a elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, declarațiile martorului Pîșcev Andrei care a declarat că a transmis cet. Popova Marina, în prezența inculpatei Isaev-Casîm Nina, în automobilul său, în fața blocului unde locuia inculpata, suma de 18.000 Euro. Totodată, din declarațiile martorului Pîșcev Andrei a rezultat că ideea de a procura 4 loturi de teren la preț de 6.000 Euro lotul, a parvenit de la inculpata Isaev-Casîm Nina. Tot inculpata l-a informat că loturile sunt cu destinație agricolă și destinația lor v-a trebui schimbată în ce-a pentru construcții. Loturile se aflau în regiunea grădinii zoologice. Propunerea a fost foarte captivantă și dânsul a căzut de acord.

Din declarațiile martorului Pîșcev Andrei, precum și din declarațiile inculpatei Isaev-Casîm Nina a rezultat că inculpata i-a făcut cunoștință lui Pîșcev Andrei cu Popova Marina, prezentând-o drept persoană de încredere care se v-a ocupa de oformarea documentelor și prezentarea dosarelor în Primărie și alte organe abilitate în construcție.

Ulterior, după transmiterea sumei de 18.000 Euro pentru 3 loturi, în mașina lui Andrei Pîșcev, în prezența inculpatei Isaev-Casîm Nina, Pîșcev Andrei s-a mai întâlnit o dată cu Popova Marina și i-a transmis ultima tranșă de bani - 6.000 Euro pentru cel de-al patrulea lot, conform înțelegerii convenite inițial cu inculpata Isaev-Casîm Nina, după care Popova Marina a dispărut, fiind anunțată în căutare.

Instanța de apel a apreciat că declarațiile martorului Pîșcev Andrei coroborează cu înregistrările audio și video efectuate în urma acțiunilor speciale de investigație, și anume: cu procesul-verbal nr. 5 din 21.03.2017 privind consemnarea măsurilor special de investiții - urmărirea vizuală, conform căruia la 20.03.2017 Isaev-Casîm Nina a avut o întrevedere cu Pîșcev Andrei, tot conform măsurii speciale de investigații s-a constatat că Isaev-Casîm Nina i-a demonstrat lui Pîșcev Andrei un lot de teren cu construcție în mun. Chișinău; cu procesul-verbal din 10.05.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor conform căruia au fost examinate convorbirile între învinuita Isaev-Casîm Nina și martorul Pîșcev Andrei din 20.03.2017; cu procesul-verbal din 10.05.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor între Isaev-Casîm Nina și martorul Pîșcev Andrei din 11.04.2017, din conținutul cărora se confirmă legătura inculpatei și a Marinei Popova cu factorii de decizie din cadrul Primăriei mun. Chișinău; cu procesul-verbal din

08.05.2017 privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice între Isaev-Casîm Nina și martorul Pîșcev Andrei din 11.04.2017, potrivit cărora în cadrul discuțiilor telefonice Isaev-Casîm Nina declară cui i-au fost transmise mijloacele financiare și persoana care urmează să fie numită în funcție și, respectiv, care să clarifice întrebarea lui Pîșcev Andrei.

Din rezultatele măsurilor speciale de investigație, instanța de apel a constatat că inculpata Isaev-Casîm Nina pentru aplanarea situației create îi propunea lui Pîșcev Andrei alte bunuri imobile în diferite locații din mun. Chișinău, la unele obiecte inculpata s-a deplasat chiar personal cu martorul Pîșcev Andrei pentru a camufla de fapt situația creată.

Tot în rezultatul măsurilor speciale de investigație și anume urmărirea vizuală s-a stabilit că inculpata s-a deplasat la unitățile de stat și anume Inspekția în Construcții.

În ceea ce privește argumentele părții apărării care au susținut că declarațiile martorului Pîșcev Andrei sunt mincinoase, fiind stabilite de către partea apărării divergențe în declarațiile acestuia, instanța de apel a respins alegațiile apărării, în acest sens, urmând a se indica că în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond au fost date citirii declarațiilor martorului Pîșcev Andrei date la faza urmăririi penale în condițiile stabilite de Codul de procedură penală, mai mult ca atât participanții la proces au avut posibilități efective de a formula întrebări pentru a stabili aspectele care se consideră a fi divergente.

Cu referire la declarațiile inculpatei Isaev-Casîm Nina precum că ea nu are nici-o atribuție la infracțiunea comisă, fiind și ea o victimă a Marinei Popova căreia la fel i-a transmis sume de bani în Euro, pe care Popova Marina nu i-a restituit până în prezent, instanța de apel le-a apreciat critic versiunea de apărare a inculpatei, deoarece este combătută totalmente prin probele administrate la materialele dosarului de partea acuzării, iar în acest sens, instanța de fond a statuat că inculpata Isaev-Casîm Nina dacă nu avea careva interes direct, nu avea să asiste la transmiterea banilor în mașina martorului, nu avea interes să facă astfel de propuneri captivante martorului, privind terenurile, să-i facă cunoștință cu o persoană (Marina Popova) pe care, după cum susține inculpata, puțin o cunoaște și nu s-a așteptat la astfel de acțiuni din partea ei.

Totodată, instanța de apel a reținut comportamentul inculpatei Isaev-Casîm Nina după transmiterea banilor, care denotă implicarea ei în schema criminală, așa cum inculpata, deși, după cum susține, a fost amenințată în repetate rânduri de către Pîșcev Andrei în vederea restituirii banilor, nu s-a adresat la organele de drept pentru protecție, ba mai mult ca atât, i-a propus martorului alt lot de pământ.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că anterior inculpata Isaev-Casîm Nina a activat în calitate de agent imobiliar și s-a ocupat cu tranzacții imobiliare, fapt care a fost confirmat și de fiica acesteia, martorul Casîm Liuba, deci, era conștientă că 4 loturi de teren cu destinație agricolă, în sumă de 6.000 Euro lotul, în regiunea Grădinii Zoologice, cu promisiunea de schimbare a destinației din agricolă în ce-a de construcții, nu putea nicidecum fi realizată pe cale legală.

Instanța de apel a apreciat critic și versiunea apărării precum că, inculpata Isaev-Casîm Nina, în mod altruist, fără a avea vreun interes material, i-a făcut această propunere martorului Pișcev Andrei, apoi i-a făcut cunoștință cu Popova Marina, prezentând-o drept persoană de încredere care se va ocupa de perfectarea documentelor, iar apoi personal a asistat la transmiterea banilor, or, faptul că banii au fost transmiși în mână nu inculpatei personal, dar Marinei Popova în prezenta inculpatei, nu exclude vinovăția inculpatei și înțelegerea prealabilă a acesteia cu Marina Popova, având în vedere circumstanțele comiterii infracțiunii relatate atât de partea acuzării, cât și partea apărării.

Nu poate fi reținut ca fiind pertinent argumentul părții apărării precum că, însăși inculpata a căzut victima acțiunilor lui Marina Popova, căreia i-a împrumutat suma de 96.000 Euro și care a dispărut cu banii, deoarece veridicitatea recipisei nu a fost supusă vreunei expertize, inculpata nu a confirmat în mod plauzibil sursa banilor, relatând că i-au fost împrumutați de careva persoane, inculpata nu s-a adresat în justiție nici în ordine civilă, nici penală, în vederea recuperării banilor.

Or, în caz dacă recipisa este una veritabilă, inculpata iarăși și-a asumat rolul de intermediar, între așa-ziii donatori în scopuri caritabile, care i-au transmis inculpatei 96.000 Euro, pentru ca ea să-i transmită Marinei Popova, iar ultima să deschidă o pensiune de caritate, însă, nimeni, nici inculpata, nici donatorii nu au apelat la organele de drept, în legătura cu faptul că Popov Marina a dispărut cu suma de 96.000 Euro.

Cu referire la declarațiile martorului Casîm Liuba, care este fiica inculpatei și declarațiile martorului Cocetcova Irina, care este cunoștința inculpatei, instanța de apel a apreciat critic declarațiile acestor martori, deoarece martorii în cauză sunt persoane interesate în vederea evitării survenirii răspunderii penale a inculpatei, mai mult ca atât, declarațiile acestor martori sunt combătute prin probele administrate de partea acuzării. Totodată, s-a reținut în acest sens că martorii nu au fost prezenți la momentul comiterii infracțiunii, iar declarațiile acestora nu confirmă nevinovăția inculpatei.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării privind provocarea inculpatei Isaev-Casîm Nina la comiterea infracțiunii, or, în acord cu prima instanță, instanța de apel a constatat că în speța dată lipsește „provocarea la comiterea infracțiunii”, or, infracțiunea

a fost comisă în mai 2012, iar din probele cercetate în ședința de judecată nu se constată faptul provocării.

Totodată, instanța de apel a constatat din materialele acumulate în urma măsurilor speciale de investigație care au fost realizate după comiterea infracțiunii în mai 2012 că dialogul dintre martorul Pîșcev Andrei și inculpata Isaev-Casîm Nina se derula în manieră calmă, nu au fost atestate careva acțiuni de amenințare, mai mult ca atât, inculpata Isaev-Casîm Nina atât în ședința de judecată în instanța de fond, cât și în apel a declarat că nu a depus careva plângere.

La fel, în urma măsurilor speciale de investigație s-a stabilit că inițiatore pentru întâlniri și la diferite deplasări la obiecte de construcții este anume inculpata Isaev-Casîm Nina, pe înregistrări fiind menționate câteva persoane publice de la primărie.

Instanța de apel a reținut în acest sens și declarațiile martorului Dorin Tomșa care a indicat că activează în cadrul Direcției SPIA al MAI, rolul său a fost efectuarea măsurilor speciale care au fost autorizate de către judecătorul de instrucție la demersul procurorului. Necesitatea și temeiurile inițierii măsurilor speciale au constat în confirmarea sau infirmarea declarațiilor părții vătămate.

Cu referire la solicitarea părții apărării privind emiterea unei încheieri interlocutorie cu referire la abuzurile organului de urmărire penală manifestate în fabricarea dovezilor de învinuire și provocare, aplicarea măsurilor de rele tratamente față de inculpată, inclusiv prin neacordarea hranei și medicamentelor în perioada în care era escortată către Procuratura mun. Chișinău și izolatorul din DP Chișinău, necercetarea circumstanțelor în care inculpa a fost supusă agresiunii fizice pe care a calificat-o drept tentativă de omor, instanța de apel a găsit-o nefondată și pasibilă respingerii, or, din materialele cauzei penale s-a atestat că inculpata Isaev-Casîm Nina în cadrul urmăririi penale nu a depus careva plângeri în acest sens pentru a fi examinate în corespundere cu legislația în vigoare, a fi supusă la timp examinării medicale și nici în instanța de fond și nici în apel nu a prezentat careva probe în confirmarea afirmațiilor sale, din care motiv acestea s-au apreciat ca declarative și lipsite de suport probatoriu, reținând ca întemeiate concluziile expuse în ordonanța Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Principal din 04.10.17 prin care a fost refuzată pornirea urmăririi penale.

Cu referire la solicitarea părții apărării privind stabilirea infracțiunii de audiență în ceea ce privește depozițiile calomnioase și mincinoase date de martorul Pîșcev Andrei, instanța de apel a găsit-o nefondată și pasibilă respingerii, or, prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Principal din 06.10.2017 a fost refuzată pornirea urmăririi penale în privința lui Pîșcev Andrei, cu clasarea procesului penal.

Cu privire la argumentele părții apărării precum că sancțiunea dispusă de instanța de fond și anume, încasarea de la inculpata Isaev-Casîm Nina în beneficiul statului a sumei de 24000 Euro este lipsită de orice logică juridică, instanța de apel le-a respins pe motiv de netemeinicie, or, în conformitate cu art. 106 alin. (2) lit. c) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusive valorile valutare): date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor.

În speță, s-a stabilit că suma de 24000 Euro a fost dată inculpatei pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni și pentru a-l răsplăti pe infractor, motiv pentru care în temeiul art. 106 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de fond a dispus încasarea de la inculpata Isaev-Casîm Nina în beneficiul statului a sumei de 24000 Euro, echivalentul a 365.546,4 lei.

Instanța de apel a atestat că, acțiunile inculpatei Isaev-Casîm Nina cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, care în conformitate cu art. 16 Cod penal, se califică ca infracțiune „gravă”, comisă cu intenție.

În conformitate cu art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Instanța de apel a atestat că, legea penală în vigoare la data comiterii infracțiunii (mai 2012) reglementa pedeapsa sub formă de închisoare de la 3 la 7 ani cu amendă în mărime de la 500 la 1500 unități convenționale (Legea nr. 245 din 02.12.2011, în vigoare din 03.02.2012).

Totodată, la data comiterii infracțiunii legea penală, prevederile art. 64 alin. (2) Cod penal, reglementau că „amenda se stabilește în unități convenționale. Unitatea convențională de amendă este egală cu 20 de lei”.

Prin Legea nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014 legea penală prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal reglementează pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 7 ani.

Totodată, prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016 s-au operat modificări la prevederile art. 64 alin. (2) Cod penal, astfel, textul „20 de lei” s-a substituit cu textul „50 de lei”.

În acest context, instanța de apel a atestat că, prima instanță a stabilit faptul că actuala pedeapsa prevăzută la art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal este mai favorabilă inculpatei, decât pedeapsa prevăzută la momentul comiterii infracțiunii, iar în temeiul art. 10 alin. (1) Cod penal, urmează a fi stabilită pedeapsa conform modificărilor operate prin Legea nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014. Însă, instanța de apel a atestat că, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că la data comiterii infracțiunii, legea penală reglementa cuantumul unei unități convenționale în mărime de 20 lei.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatei Isaev-Casîm Nina urmează a fi aplicate prevederile art. 64 alin. (2) Cod penal în vigoare la momentul săvârșirii faptei și, respectiv, prevederile art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal în vigoare la momentul judecării cauzei, ceea ce nu va duce la agravarea situației inculpatei.

Așadar, lui Isaev-Casîm Nina recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal i s-a stabilit pedeapsa cu amendă în mărime de 4000 (patru mii) unități convenționale, ce constituie 80 000 (optzeci mii) lei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Avocatul inculpatei, Burlacu Marcel, prin care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate, cu emiterea unei hotărâri de achitare a cet. Isaev-Casîm Nina, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, invocând argumente identice celor invocate în cererea de apel (f.d. 215-222, vol. III).

5.2. Avocatul inculpatei, Craiu Serghei, prin care solicită casarea hotărârilor contestate, cu emiterea unei hotărâri de achitare a cet. Isaev-Casîm Nina, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpată, invocând argumente identice celor invocate în cererea de apel (f.d. 6-9, vol. IV).

5.3. Inculpata Isaev-Casîm N., prin care solicită casarea hotărârilor contestate, cu emiterea unei hotărâri de achitare în privința sa.

În motivarea recursului invocă următoarele argumente:

- prin declarațiile martorilor Casîm Liuba și Cocetcova Irina este demonstrată nevinovăția mea (a se vedea procesul-verbal al ședinței judiciare de audiere a martorilor Casîm Liuba și Cocetcova Irina), însă, instanța prin sentința adoptată a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor menționați fără a le supune analizei judiciare;

- toate probele administrate în ședința judiciară, au demonstrat că eu nici odată nu am pretins și nu am primit de la Pîșcev A. sume enorme de bani și mai mult ca atât nu am nici o relație cu cineva din cadrul Primăriei mun. Chișinău sau Inspecție în construcții. Aici ține de menționat că însăși Pîșcev A. a susținut că a avut față de mine un comportament agresiv pentru a mă determina la asumarea vinei în locul cet. Popova M., instanța de judecată însă nu a apreciat situația dată ca o provocare la comiterea unei infracțiuni;

- cât privește declarațiile martorului Pîșcev A., acestea sunt rupte din context în conținutul deciziei adoptate de către Colegiul Penal al Curții de Apel, or ele diferă mult de cele înscrise în procesul-verbal al ședințelor judiciare (a se vedea procesul-verbal de

audiere al lui Pîșcev A.).

6. La recursurile ordinare declarate de către inculpată și avocații acesteia, Burlacu M. și Craiu S., în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpatei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursurilor declarate în prezenta cauză, își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Reieșind din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că titularii au invocat ca temeiuri pentru recurs art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Astfel, analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că nici unul dintre acestea nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu condamnarea inculpatei Isaev-Casîm Nina în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitată pe motiv că în acțiunile acesteia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurenții contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă la acest capitol se subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se

desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurenți, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care fac referință recurenții și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate, iar pedeapsa aplicată inculpatei este echitabilă faptelor comise.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către recurenți, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (3) și 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în *pct. 4.1.* al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apeluri.

Prin urmare, Colegiul penal susține că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret

la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpata Isaev-Casîm Nina, a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Generalizând cele menționate anterior, Colegiul penal conchide, că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la condamnarea inculpatei Isaev-Casîm Nina, sunt corecte și corespund materialului probator, nefiind identificată prezența erorilor judiciare prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, impunându-se în consecință respingerea recursurilor declarate ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpată și avocații acesteia, Craiu Serghei și Burlacu Marcel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2018, în cauza penală privind-o pe Isaev-Casîm Nina Xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 aprilie 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana